

จากเพื่อนไทยถึงเพื่อนลาว

พวกเราคนหนุ่มสาวลุ่มน้ำโขง รวมตัวกันทำกิจกรรมในนาม *Sombath Somphone and Beyond Project* มาตั้งแต่ปี 2556 หลังเหตุการณ์การบังคับให้สูญหายที่เกิดขึ้นกับลุงสมบัติ สมพอน เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2556 ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศลาว จากที่เราได้ยิน ได้เห็น ได้เรียนรู้ เราพบว่า ลุงสมบัติอยากเห็นสันติภาพเกิดขึ้นในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จากการใช้ชีวิตและการทำงานที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นงานด้านการศึกษา งานพัฒนาคนสาวหนุ่มรุ่นใหม่

เราเชื่อในสันติภาพเช่นกันจึงได้ลุกขึ้นมาจัดกิจกรรมต่างๆ ตลอด 3 ปี อาทิ งานดนตรีเพื่อสันติภาพ, Tea Talks ตีมน้ำชาตามหาสันติภาพ, กิจกรรมตามหาสมบัติ around the world, Peace Talks 2 ครั้ง ในชื่อ “เสรีภาพ สันติภาพ แตกต่างเหมือนกัน” และกิจกรรมครบรอบ 2 ปี สมบัติ สมพอน 2 yrs I remember “ถ้าโลกนี้ไม่มีการอุ้มหาย” ด้วยการโบกรถตามหาสันติภาพจากกรุงเทพถึงแม่น้ำโขงที่จังหวัดหนองคาย และมีเวทีวิชาการในกรุงเทพ ในทุกๆ กิจกรรม พวกเรามีความฝันที่จะร่วมกันสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นจริง สันติภาพที่เราทุกคนมีเสรีภาพที่จะพูด ที่จะแสดงความคิดเห็น สันติภาพที่จะปกป้องดูแลซึ่งกันและกัน สันติภาพที่รัฐและกฎหมายจะดูแลพวกเรา แม้เป็นเพียงหินก้อนเล็กๆ แต่เราก็หวังว่ามันจะกระเพื่อมสายน้ำออกไปเป็นวงกว้าง

เรามีความหวังว่าสิ่งที่เราทำจะทำให้คนไม่ลืมว่ามีคนๆ หนึ่งถูกบังคับให้สูญหาย และเรายังคงเรียกร้องความยุติธรรมในการสืบหาข้อเท็จจริงและความคืบหน้าในการดำเนินคดีของลุงสมบัติ สมพอน เฉกเช่นเดียวกับกรณีการอุ้มหายของบิลลี่ พอละจี รักจงเจริญ เช่นเดียวกับกรณีของนายสมชาย นีละไพจิตร และอีกหลายๆ กรณีที่เกิดขึ้นในสังคมจนถึงวันนี้

ผ่านมา 3 ปีแล้ว เราพบว่าภายใต้สถานการณ์ทางสังคมและการเมืองที่เป็นไปในบ้านของเราและบ้านของเพื่อนๆ มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะลุกขึ้นมา ยืนหยัดและเปล่งเสียงแห่งความจริงออกมาดังๆ เพื่อนๆ อาจจะหวาดกลัวว่า จะไม่ปลอดภัย เราเองก็หวาดกลัวเช่นกัน เพื่อนๆ อาจจะกังวลว่าจะถูก คุกคามหรือโดนละเมิดสิทธิ เราเองก็กังวลเช่นกัน แต่ลองมองดูรอบๆ ซิ ลอง ถามตัวเอง และตอบตัวเองอย่างจริงจังดูซิ สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นทุกวันนี้ ไม่ใช่ การละเมิดสิทธิหรือเราไม่ได้กำลังถูกคุกคามอยู่หรือ

ก็คนแล้วที่ถูกทำให้หายไป ก็คนแล้วที่ถูกขู่ให้หยุดการทำงานเพื่อ ความยุติธรรมให้กับคนอื่น มันถูกต้องแล้วหรือที่คนกลุ่มหนึ่งมีอำนาจในการ เอาตัวคนๆ หนึ่งไปไหนก็ไม่ได้โดยง่าย แล้วบอกว่าไม่ได้ทำ นี่เรากำลังอยู่ใน สังคมแบบไหนกัน นี่คือชุมชนอาเซียนที่เราคนหนุ่มสาวอยากเห็นหรือ สันติภาพที่พวกเราอยากเห็น คือสังคมที่เราอยู่ได้อย่างปลอดภัย และได้รับ การปกป้องคุ้มครองจากรัฐในฐานะพลเมืองของประเทศไม่ใช่หรือ

เพื่อนๆ คนหนุ่มสาวในลาวเอ๋ย เมื่อเราจะเป็นชุมชนอาเซียน หรือเป็น ลูกแม่น้ำโขงด้วยกัน เราไม่สามารถที่จะต่างคนต่างอยู่ หรือต่างคนต่างดูแล ตัวเองได้อีกแล้ว พวกเราทางนี้อยากขอความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ คนหนุ่ม สาวในลาว ให้มาช่วยกัน ฝ่าด่านความหวาดกลัว และยืนหยัดที่จะทำในสิ่งที่ ถูกต้อง พวกเราไม่อาจก้าวต่อไปเพียงลำพัง เราต้องการเพื่อน

สุดท้ายนี้ พวกเราขอส่งพลัง และกำลังใจให้กับเพื่อนๆ คนหนุ่มสาวใน ลาวและประเทศอื่นๆ ในลุ่มน้ำโขง ภูมิภาคอาเซียน และทั่วโลก ให้เชื่อมั่น ในสิ่งที่เราทุกคนทำอยู่ และเราจะร่วมกันสร้างสังคมนี้สู่สังคมแห่งสันติภาพ ให้เป็นจริงไปด้วยกัน

จากเราคนหนุ่มสาวลุ่มน้ำโขง

โครงการ ไปให้ไกลกว่าสมบัติ สมพอน : ร่วมกันสร้างสันติภาพให้เติบโต

SOMBATH
SOMPONE
and Beyond Project
GROWING PEACE TOGETHER